Ἐν Πίλῃ τῇ 3 Μαρτίου 1947

Σεβαστέ μοι Θεῖε εἰμεθαπαλά τό ἴδιο καί γιά σάς ὡσθούμε, καί ἄλλην ἐνεστολήν σάς ἔστειλα καί ἀνάστησιν δέν ἔλαβα. Ἐπειδή εἶμαι καί ἐγώ ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μας τῶν Ἁγίου Νικολάου Σέ παρακαλῶ καί ἐγώ ἰδιαιτέρως ὅπως ἐνδιαφερθῆται καί συλλέξητε εἴτε ἐξ ἐράνων παρά τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν, εἴτε ἐκ δωρεάς τούτων ἕνα ὡρισμένον ποσόν ὅπως καί τό Ἐκκλησιαστικόν συμβούλιον σάς γράφει καί ἀναγκρώσουμε τάς ποιλάς ἐλλείψεις ποῦ ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας. Περί τούτου δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλοι θά συντρέξεται προκειμένου δι' ἱεροῦ σκοποῦ. Εἰς τόν ὁποῖον θ' ἀναγράφεται ὡς δωρεταί καί θά σάς μνημονεύτι ἡ Ἐκκλησία εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα. —

Τάς χαιρετισμούς μου στή θεία καί τάπαιδιά ἀπό ὅλους μας

Ὁ Ἀνεψιός σου

Β. Παπαλλός